

‘τὸ γνῶθι σαυτὸν’ τοῦτ’ ἔπος μὲν οὐ μέγα,
ἔργον δ’ ὅσον Ζεὺς μόνος ἐπίσταται θεῶν’,
ὁ δὲ Πίνδαρος (fr. 216)

‘σοφοὶ δέ’ φησί ‘καὶ τὸ ‘μηδὲν ἄγαν’ ἔπος αἰνησάν
περισσῶς’

5

(29.) ταῦτ’ οὖν ἐν διανοίᾳ τις ἔχων ὡς πυθόχρηστα παραγ-
γέλματα πρὸς πάντα τὰ τοῦ βίου πράγματα ῥαδίως ἐφαρ-
μόζειν δυνήσεται καὶ φέρειν αὐτὰ δεξιῶς, εἷς τε τὴν αὐτοῦ
φύσιν ἀφορῶν καὶ εἰς τὸ μὴ πέρα τοῦ προσήκοντος ἐν τοῖς
προσπίπτουσιν ἢ διαίρεσθαι πρὸς ἀλαζονείαν ἢ ταπεινοῦσθαι E
καὶ καταπίπτειν πρὸς οἴκτους καὶ ὀλοφυρμούςς διὰ τὴν τῆς 11
ψυχῆς ἀσθένειαν καὶ τὸν ἐμφυόμενον ἡμῖν τοῦ θανάτου φό-
βον παρὰ τὴν ἄγνοιαν τῶν εἰωθότων ἐν τῷ βίῳ συμβαίνειν
κατὰ τὴν τῆς ἀνάγκης ἢ πεπρωμένης μοῖραν. καλῶς δ’ οἱ
Πυθαγόρειοι παρεκελεύσαντο λέγοντες (Carm. Aug. 17)

15

‘ὅσσα δὲ δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε’ ἔχουσιν,
ἦν ἂν μοῖραν ἔχης, ταύτην ἔχε μηδ’ ἀγανάκτει’
καὶ ὁ τραγικὸς Αἰσχύλος (immo Eur. fr. 1078)

‘ἀνδρῶν γάρ ἐστιν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν
ἐν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς’

F

καὶ ὁ Εὐριπίδης (fr. 965)

21

‘ὅστις δ’ ἀνάγκη συγκεχώρηκεν βροτῶν,
σοφὸς παρ’ ἡμῖν, καὶ τὰ θεῖ’ ἐπίσταται’

καὶ ἐν ἄλλοις (fr. 505)

‘τὰ προσπεσόντα δ’ ὅστις εὖ φέρει βροτῶν, |
ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖ’.

25

117

30. Οἱ δὲ πολλοὶ πάντα καταμέμφονται καὶ πάντα τὰ παρὰ
τὰς ἐλπίδας αὐτοῖς συμβεβηκότα ἐξ ἐπηρείας τύχης καὶ δαι-
μόνων γίνεσθαι νομίζουσι. διὸ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὀδύρονται,